179

Confessi adhuc sunt cōmilitones eius fidē
suscepisse iesu christi. Quare p̄cepit cesar oēs
decollari: et copa eoꝝ canibꝫ dimitti. ¶ Ter-
cio beata chaterina patiēter tulit decollatiōꝫ.
Nō cum nullo terrore nec p̄cibus aut ꝓmis-
sis a fide et amore christi posset amoueri: da-
ta sup eam sentētia decollari iubet. Que cum
ad locum ducta fuisset erectis in celū oculis
orauit dicens. O spes et salus credentiū. O
decus et gloria virginū. Jesu rex bone obse-
cro te: vt quicūqꝫ passionis mee memoriā e-
gerit: seu in exitu aīe sue vel in quacūqꝫ neces-
sitate me innocauerit tue ꝓpiciatōnis ꝯsequa-
tur effectū. Factaqꝫ est vox ad eam dicēs. Ve-
ni dilecta mea: sponsa mea speciosa mea. Ec-
ce tibi celi ianua est aperta. Nam et his qui
passionē tuā celebrauerint: optata p̄sidia p-
mitto de celis. Deinde cum decollata fuisset
de eius corpe ꝓ sanguine lac emanauit. An-
geli aūt corpus eius accipiētes: ab illo loco
vsqꝫ ad montē sinay itinere dierū viginti de-
duxerunt: et ibidē honorifice sepelierūt. Ex
cuius ossibus oleū indesinenter emanat: qđ
cunctoꝝ debiliū mēbra sanat. Passa est autē
anno dñi. ccc. et. x. Anime vero illiꝰ ad ethe-
rea regna volauit permanens leta cum chri-
sto. Qui sit benedictus per omnia secula se-
culorum. Amen.

¶ Sermo sexagesimussextus de fide sancte
cecilie virginis et martyris: ob quā xp̄s eam
suam sponsam fecit.

Sponsabo te mi-
hi in fide dei viuētis. Verba sūt
ista originaliter Osee. ij. c. Cum
aīa rōnalis fide formata se exornat adeo gra-
ta efficit regi seculorū immortali et inuisibi-
li deo vt illā digneꝫ spirituali castoqꝫ matri-
monio sibi copulare. Nec retrahit celsitudi-
ne maiestatꝫ sue: que infinita est. quinimmo
ex abundanti charitate sua creaturam ipam
ad sui vnionē trahit. Facitqꝫ illā extra termi-
nos nature ꝓcedere. Quādo eni potuit ope-
rari natura illa q̄ de beata virgine cecilia le-
guntur: vnde in ea tanta puritas mentis vt
virginitatē vnqꝫ voluerit deserere: vñ tanta sa-
pientia tantaue facundia: vt valerianū spon-
sum suū fratrēqꝫ eius tiburtiū nō solū ad fi-
dem: sed etiā ad martyrij triumphū ꝑduxerit
Unde deniqꝫ tanta cōstantia vt nec tormēta
nec violentā mortē horruerit nisi ex p̄sentia
spōsi sui: q̄ grāꝫ illi porrigebat indesinenter.
Propterea in p̄nti sermone de ipa puella san-
ctissima locuturi: ad fidē eius mētes nostras
animosqꝫ vertemus. Quoniā vt verba pro-
posita dicunt: desponsata fuit christo: in fidē
perfecta. de qua tria mysteria ꝓponimus cō-
templanda.
Primū dr̄ cōmendationis.
Scđm approbationis.
Terciū defensionis.

¶ Ex maxime cōmendanda est beata cecilia
eo ꝙ habuit fidē: q̄ virtus est: et prima in or-
dine aliarū virtutū: et in cecilia magna fuit.

¶ Capitulū. i.

Primū mysteriū cōtemplandum de fide
beate cecilie dicit ꝯmendationis. Nam
fuit in ea fides xp̄i: de qua in sua legenda sic
cōmendat. Cecilia virgo clarissima ex nobili
genere exorta ab ipis cunabulis in fide xp̄i
nutrita absconditū semp euangeliū xp̄i gere-
bat in pectore: et nō in diebus neqꝫ noctibus
ex colloquijs diuinis et oratione cessabat: su-
amqꝫ virginitatē cōseruari a dño exorabat.
Sed in hac parte de ipa fide: tria ꝓponimꝰ
dubia declaranda.
Primū vtrū fides sit virtus.
Scđm vtrū fides sit prima virtutū.
Terciū vtrum fides possit esse maior in vno
q̄ꝫ in alio.

¶ Ad primū dubiuꝫ respondemus ꝙ fides
sit virtus. Et hoc probari potest ꝑm Bona.
in suo. iij. di. xxiij. Et Tho. ꝑa ꝑe. q. iiij. mul-
tiplici rōe. Prima est. qꝛ fides hoīeꝫ iustifi-
cat Unde ad Ro. v. c. ait apl's. Justificati ex
fide pacē habeamus. Et vt Aristo. docet in
v. ethico. Justicia est tota virtus. ¶ Secun-
da rō est. quia fides est principiū nostre salu-
tis. Vñ xp̄s Luce. vij. c. Mar. v. c. Matt.
ix. c. et Luc. xviij. dicit. Fides tua saluū te fe-
cit. Et Marci vlti. c. Qui crediderit et bapti-
satus fuerit saluus erit. Tercia ratio. quia fi-
des placet deo. vñ Eccī. i. c. scribit. Benepla-
citum est deo fides et mansuetudo. et ad He-
breos. xi. c. Sine fide impossibile est placere
deo. et ad Galath. iij. ca. Qui ex fide sunt hi
sunt filij abrae. et Johis. i. c. Dedit eis pote-
statem filios dei fieri: his qui credūt in noīe
eius. Quarta ratio quare fides est virtus. qꝛ
opponit infidelitati que est vicium. Hinc est
ꝙ fides a sanctis magnificat. vnde. i. Petri
dicit. Resistite fortes in fide. et ad Ephe. vi.
ca. In omnibꝫ sumentes scutū fidei. ⁊ ad He-
bre. xi. ca. Sancti per fidē vicerūt regna: ope-
rati sūt iusticiā adepti sunt repromissiones.
Et ibi apl's magnificat fidē sanctoꝝ patrū.
Sed contra obijciunt aliqui probantes ꝙ
fides non sit virtus. Nam virtus ordinat

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-521/0357
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG